

ENTREVISTA AMB UN MILITANT FUNDADOR

DE LES J.R.C. (JUVENUTS REVOLUCIONÀRIES CATALANES)

INICI DE LA REVOLUCIÓ

no reg. 4553

**CEDOC
FONS
A. VILADOT**

JUNY 72. JUNY 77 PAPERS

**Joventuts
Revolucionàries
Catalanes**

J.R.C.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

introducció:

J.R.C. ha fet cinc anys. La celebració d'aquest aniversari és una ocasió per repassar la feina feta, per balanç de la situació actual i assenyalar les tasques a realitzar i els objectius a assolir.

Els textos que presentem ens donen:

- un testimoniatge de l'acció de J.R.C. en aquests cinc anys.
- uns elements per a la història de l'organització en la seva lluita.
- una sistematització global dels plantejaments de J.R.C., amb totes les seves definicions, tant de cara al moviment de joves com a la lluita pel socialisme i l'alliberament nacional.
- els elements teòrics i polítics per avançar cap al III Congrés de J.R.C. i la impulsio d'un moviment revolucionari de la joventut dels Països Catalans.

index:

1.- Entrevista amb un militant fundador de J.R.C.	3
2.- Entrevista amb un militant actual de J.R.C.	5
3.- Breu cronologia de J.R.C.	7
4.- Documents de J.R.C.:	
- Declaració política de principis	9
- L'opressió del jove sota el sistema capitalista i línies estratègiques.	11
- Petit llibre roig del jove estudiant.	15
- Als joves de les classes populars catalanes.	16
- Per un moviment revolucionari de la joventut als P.P.C.C.	17
- Adhesió de J.R.C. a l'Assemblea de Catalunya.	19
- Aprenuem a fer l'amor.	19
- La lluita al front de l'ensenyament. Batxillers i estudiants de Formació Professional.	20
- Tria d'articles de Joves en Lluita:	
Presentació (J. en Ll. n.º 1)	21
Enfortim el moviment obrer (J. en Ll. suplement Gener)	22
El jove en la societat neocapitalista (J. en Ll. n.º 6)	23
Els excursionistes un altre cop en lluita (J. en Ll. n.º 8)	25
El Congrés de la Joventut: un objectiu per al m.r.j. (J. en Ll. n.º 10)	26
Còmic: la reconciliació (J. en Ll. n.º 6)	29
Sant Just. Març 73	30
Contra la selectivitat. Maig - Juny 75	31
11 setembre 76.	31
6,7,8 i 12 de novembre del 76.	31

ENTREVISTA AMB UN MILITANT FUNDADOR DE LES J.R.C. avui en un altre sector de la lluita per l'alliberament nacional i de classe

Com neixen les J.R.C. ?

Les J.R.C. neixen el 1972 del desplegament dels cercles de formació de joves al voltant de l'antic PSAN (abans de l'escissió que donà lloc al PSAN-Provisional). Dins aquests cercles l'activitat en el moviment de joves va prenent cos i es concreta en unes anàlisis i unes línies d'acció. Es en aquest moment que es decideix d'establir unes formes estables de coordinació, primer i d'adoptar, després, unes formes organitzatives.

Cal remarcar que, ja des del seu naixement, les J.R.C. prenen una orientació de masses, d'incidència dins el moviment juvenil a través dels centres socials juvenils, escoles d'aprenentatge, centres d'estudi, etc.

Com és que s'adopta el nom de Joventuts Revolucionàries Catalanes ?

Al sí de l'organització política - naixent es produeix una certa polèmica en aquest aspecte.

L'adopció del nom de Joventuts Revolucionàries Catalanes significa - la preponderància de la línia favorable a una orientació "de masses" que he apuntat abans, i la voluntat de partir d'una autonomia organitzativa respecte al partit. Aquesta és la concepció dels sectors que hauran de constituir el PSAN-Provisional.

Quines eren, doncs, les relacions amb el partit en aquests moments ?

Ja ho he insinuat. L'orientació que preval és la d'autonomia orgànica, mantenint, però, uns lligams amb el partit a nivell de línia (d'alliberament de classe i nacional) i uns determinats vincles de coordinació (però no de subordinació).

L'ala dreta i ideologista de l'antic PSAN no veia aquests plantejaments amb massa bons ulls, però no hi podia fer res, ja que no disposava d'una militància capacitada - per impulsar una línia alternativa.

Podries descriure les activitats - principals de les J.R.C. en la "primera època" ?

Suposo que per "primera època" vols dir fins al març del 74 en què es produeix el trencament o escissió a nivell de partit, i quan el PSAN-Provisional i les J.R.C. reben el seu primer cop repressiu important. Resumint, considero que els avanços principals en aquesta primera època són a nivell d'expansió: es formen bases militants nodrides al Barcelonès, Baix Llobregat i Vallès i uns primers nuclis al Gironès, Camp de Tarragona, Osona, Bages... Es en aquesta primera època que apareix el document "l'opressió del jove sota el sistema capitalista i línies estratègiques generals de les J.R.C." (gener 74), primer intent seriós d'anàlitzar les diferents formes d'opressió del jove i de traçar unes línies generals d'acció del moviment juvenil.

A l'abril del 73 apareix el primer número de la revista "Joves en lluita", on es concreten les anàlisis ja exposades en les línies generals. També apareix en aquesta època el "Petit Llibre roig del jove estudiant, traducció i adaptació de la versió francesa "le petit livre des écoliers et lycéens" d'un text danès que, tot i els seus defectes d'orientació individualista-espontaneïsta - que ja són criticats al pròleg, conté elements revulsius molt importants i una exposició molt interessant de línies que afecten la joventut com, - les relacions sexuals, drogues... Aquest llibre va realitzar una important tasca en el camí de l'enderrocament de tabús i prejudicis encara - molt arrelats en la societat catalana d'aquells anys.

Sintetitzant, en aquesta època les J.R.C. es converteixen en una primera forja juvenil a nivell de Països Catalans, en el sentit de constituir el principal eix d'acumulació d'experiències i línies d'anàlisi al sí del moviment revolucionari de la joventut. Cal aclarir que la resta d'organitzacions juvenils existents, com la J.C.C., no sabien abandonar la pràctica purament "activista" i estretament "tutelada" pels seus "partits-mare".

Ens podries dir quin és el paper de les J.R.C. en el moment de l'escissió PSAN- oficial, PSAN- Provisional ?

Bé. Aquest és un aspecte prou clarificat al si de les J.R.C.

Les J.R.C. en bloc s'inclinen per les posicions defensades per la fracció del PSAN- Prov.

No pas per casualitat l'activitat de masses carrega fonamentalment sobre els sectors que impulsen el nou partit.

Les relacions PSAN-P / J.R.C. han estat des d'aquell moment molt estretes. Tot mantenint la tesi de la independència orgànica s'ha reforçat el lligam de col.laboració. Molts militants de les J.R.C. passen a enfortir el nou partit i el front de la joventut es converteix en un del centre d'activitat principal del PSAN-P.

Però aquell és un moment de forta repressió. Com repercuteix això dins les J.R.C. ?

La repressió afecta tant al PSAN-P com a les J.R.C. Les conseqüències de la repressió són paraleles a les

dues organitzacions degudes a l'afebliment de l'aparell i als eixos de treball de l'època, col.laboració en el projecte de Convergència Socialista (posteriorment abandonat en convertir-se en plataforma del social-reformisme espanyolista), aliança trinacional ...

Es produeix un procés contradictori que té com a resultat principal la radicalització militant i la ràpida maduració política de la base.

Aquest període considero que és el que ha donat la majoria dels quadres actuals de les J.R.C., fogejats per unes experiències d'intensa actuació política i de dura repressió.

Considero que l'època repressiva comença l'abril del 74 i, tot i que del novembre del 74 a l'abril del 75 hi ha un cert respir, no es pot considerar amb prou feines acabada en els mesos darrers (finals 76 / principis 77). Ara bé, aquesta és una època que crec que correspon de descriure als nous militants que l'han seguit de més a prop dins les J.R.C.

entrevista amb un militant actual de les J.R.C.

Quan vas entrar a les JRC ? Com era aleshores aquesta organització ?

Vaig entrar-hi al setembre del 74. Les JRC eren, ja aleshores, una de les organitzacions polítiques juvenils amb més capacitat teòrica. La seva incidència era bastant important en alguns barris de Barcelona. Tot i així, em vaig trobar amb un sistema organitzatiu molt feble, que seria posteriorment superat. Les JRC funcionaven per coordinadores comarcals, que confluien en una Coordinadora General, on tenien un especial pes els representants dels barris de Barcelona. Els representants a les coordinadores eren rotatius.

Ens han parlat que, després de l'escissió que va donar lloc al PSAN-P, va haver-hi un replantejament de les relacions JRC / PSAN-P. Com va ser aquest procés ?

Tots sabeu que les JRC varen propiciar, en bona manera, l'escissió, i que després van seguir en bloc al PSAN-P. Una actitud d'aquest tipus era, d'altra banda, prou coherent amb la línia de masses seguida fins aleshores per les JRC.

Evidentment, es plantejava un greu problema, a nivell de definició política global. De ser una plataforma d'un partit -l'antic PSAN-, que en la pràctica havia anat prenent postures molt crítiques envers aquest partit, havíem de passar a una major concreció en la definició política; això vol dir, un major lligam ideològic amb el PSAN-P. Tots erem conscients d'altra banda, que aquest lligam no podia comprometre, en cap mesura, la independència orgànica de JRC. Es així com es va avançar cap al II Congrés de les JRC, que es va realitzar l'estiu del 75.

En aquest II Congrés va ser modificat també l'enfoc dels objectius de les JRC. De ser objectiu prioritari "la formació política i social de la joventut en la teoria i l'acció" -la qual cosa l'entreveia unes JRC

"-escola de militants" -vam passar a als tres objectius definits al document "Per un moviment revolucionari de la joventut als Països Catalans". Aquí ja es dona, de manera clara, una importància prioritària a la lluita de masses contra l'opressió de la joventut i per l'alliberament nacional i de classe.

L'altre vessant del II Congrés va ser organitzativa. Al maig del 75 s'havia constituït el comitè de batxillers i estudiants de Formació Professional, de la unió de tots els militants que treballaven en aquest sector. Així mateix, el creixement al llarg del curs era evident. Calia tota una nova estructura que superés l'antiga coordinadora general. Es així com va ser escollit un Secretariat, format per gent estable, que representava els diferents comitès i coordinadores: batxillers, barris, comarques, al temps que s'anava avançant en la impulsió de treball sindical estrictament juvenil.

Però a l'octubre d'aquest any hi ha una forta onada repressiva. Com va influir en l'organització?

Efectivament, en aquells mesos va haver-hi diverses caigudes de gran importància, motivades fonamentalment, per la nostra solidaritat activa amb el poble basc (aleshores sotmès a un cru estat d'excepció) i amb la seva avantguarda revolucionària. L'organització en va sortir molt afeblida: podríem dir que el ritme d'expansió que portàvem va ser frenat, i que en certa manera el mateix treball de l'organització va rebre una important minva, especialment a Barcelona.

Quan temps va durar aquesta situació d'afebliment?

A la pràctica, fins al febrer del 76. Aleshores s'escull un nou secretariat i pren nova embranzida el treball als fronts. Entrem en un moment de consolidació i forta expansió, que no s'ha aturat fins ara.

Les JRC inicien, també aleshores, el treball unitari: entren a l'Assemblea de Catalunya, són membres fundadors de la Taula de Forces Polítiques Jovenils de Catalunya (després Coordinadora), prenen des d'un primer moment com a seva la iniciativa del Congrés de la Joventut Catalana... Cal destacar també els contactes amb l'organització germana de Catalunya Nord: ORJC iniciats el passat novembre.

També JRC inicia les relacions internacionals: es coordina amb l'organització basca EGAM i envia la seva adhesió al Congrés de l'IDYM, d'Irlanda.

Tot això ve recolzat per l'assemblea de delegats celebrada el passat octubre.

Quines són les tasques més importants que té plantejades les JRC, ara mateix?

Aquest és un tema material de debat al si de l'organització. Crec que el més important és la fita del III Congrés, a celebrar passat l'estiu. Ha de ser des del meu punt de vista, el Congrés de consolidació de les JRC. Això vol dir un treball doble: de maduració teòrica interna, i d'expansió i d'implantació arreu dels Països Catalans. També, un treball de coordinació estreta amb d'altres grups revolucionaris dels Països Catalans. Les JRC han de ser una gran organització capaç d'impulsar i dirigir la construcció d'un fort moviment revolucionari de la joventut als Països Catalans.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

breu cronologia de les joventuts revolucionaries catalanes

- JUNY 72: Fundació de J.R.C. I Congrés. S'aprova la Declaració Política de principis.
- ESTIU 72: Edició del Petit llibre roig del jove estudiant. Es un material aliè que J.R.C. troba interessant de presentar a la joventut dels Països Catalans.
- MARC 73: Aparició de "L'opressió del jove sota el sistema capitalista". Es la línia sectorial del moviment de joves.
- MARC 74: Trencament del PSAN. J.R.C., que havia reconegut al PSAN com a organització coincident quant a objectius i estratègies, s'arregleren unànimement amb el PSAN-Provisional.
- ABRIL 74: 1ª caiguda de J.R.C. Diversos militants són empresonats.
- GENER 75: Definició del programa d'alternativa democràtica en el camp de la joventut.
- FEBRER 75 : 1ª edició d' "aprenguem a fer l'amor" a partir d'una elaboració pròpia.
- MAIG 75: Constitució del comitè de batxillers i estudiants de Formació Professional.
- JUNY 75: II Congrés de J.R.C. En surt una redefinició de les relacions J.R.C. / PSAN-Provisional i una reorganització amb la formació d'un secretariat i de comitès sectorials.
- OCTUBRE 75: 2ª caiguda de J.R.C. Detencions i tortures.
- MARC 76: Línies de batxillers.
- ABRIL 76: Document: "Per un moviment revolucionari de la joventut als Països Catalans".
- MAIG 76: Entrada a l'assemblea de Catalunya. Si bé J.R.C. sempre havia recolzat l'Assemblea de Catalunya, no s'hi incorpora fins ara.
- JULIOL 76: J.R.C. participa en la formació de la Taula de Forces Polítiques Jovenils de Catalunya.
- OCTUBRE 76: Assemblea General d'orientació d'una nova etapa. Formació del comitè de la Dona Jove i endegament de la campanya per la majoria d'edat als 16 anys.
- NOVEMBRE 76: Coordinació amb ORJC (organització revolucionària de la joventut catalana).
Agermanament amb EGAM (euskadiko gastei abertzalera mugimendua).

Al llarg d'aquesta història, breu però intensa, es dona:

- una progressiva consolidació ideològico-política, feta per JRC amb les seves pròpies forces, sense tuteles de ningú: primer la declaració política de principis, - (línia general), després l'estratègia del moviment de joves (línia sectorial), més endavant la concreció de l'alternativa democràtica en el front de la joventut (programa tàctic immediat) i l'acció política unitària (incorporació a l'Assemblea de Catalunya i participació en la formació de la Taula de Forces Polítiques - Jovenils de Catalunya).

- una progressiva consolidació organitzativa expressada en extensió de la implantació a Catalunya - Principat, estretes relacions amb la ORJC i amb grups de joves socialistes revolucionaris d'alliberament nacional de les Illes, i en un desplegament orgànic.

declaració de principis de les Joventuts

Revolucionàries

Catalanes

1-objectiu

LA FORMACIÓ POLÍTICA I SOCIAL DE LA JOVENTUT PER LA TEORIA I PER L'ACCIÓ DE CARA A UN PROGRESSIU ENQUADRAMENT EN LA LLUITA D'ALLIBERAMENT NACIONAL I DE CLASSE EN ELS DIVERSOS FRONTS (EMPRESSES, BARRIS, COMARQUES, CENTRES D'ENSENYAMENT, ETC...)

2-principis polítics generals

L'ACCIÓ DE LES JUVENTUTS REVOLUCIONÀRIES CATALANES ES BASA EN LA LLUITA REVOLUCIONÀRIA CONTRA L'OPRESSIÓ DE CLASSE I NACIONAL, FORMA EN QUE ES MANIFESTA L'OPRESSIÓ CAPITALISTA ALS PAÏSOS CATALANS.

LA CLASSE OBRERA I LES ALTRES CLASSES POPULARS -TANT AUTÒCTONES COM IMMIGRADES- SÓN OBJECTE D'UNA OPRESSIÓ ECONÒMICA, SOCIAL, POLÍTICA, CULTURAL I LINGÜÍSTICA PER PART DE L'ESTAT ESPANYOL.

ES A QUESTA LLUITA REVOLUCIONÀRIA CONTRA AQUESTA OPRESSIÓ NACIONAL I DE CLASSE QUE LES JOVENTUTS TREBALLARAN PER A INCORPORAR-HI ELS MÉS AMPLIS SECTORS DE LA JOVENTUT.

LES JOVENTUTS REVOLUCIONÀRIES CATALANES INSISTIRAN EN LA SEVA ACCIÓ EN ELS ASPECTES CONCRETS DE L'OPRESSIÓ DAMUNT LA JOVENTUT:

→ LLUITA CONTRA L'OPRESSIÓ DEL JOVE:

- LA SOBREEXPLOTACIÓ EN EL TREBALL (SOTS RIDICULS I CONDICIONS DE TREBALL DELS APRENENTS, ETC...)
- LA LIMITACIÓ DE L'ACCÉS A LA FORMACIÓ PROFESSIONAL I A L'ENSENYAMENT EN GENERAL (QUAN LES CONDICIONS ACTUALS DEL PROGRES TECNIC PERMETRIEN UN ENSENYAMENT SUPERIOR GENERALITZAT)

- LA LIMITACIÓ DE L'ESPLAI COLLECTIU (MANCA DE CENTRES I DE MITJANS PER AL CONTACTE COLLECTIU ENTRE ELS JOVES).

—> LLUITA CONTRA LA REPRESSIÓ IDEOLÒGICA I SOCIAL EN ELS MÉS DIVERSOS AMBIENTS:

- LA FAMÍLIA
- ELS CENTRES DE TREBALL I D'ESTUDI

DIVIDUALISTA, SENSE CONSCIÈNCIA DELS PROBLEMES POLÍTICS I SOCIALS DE LA SOCIETAT, I A MANTENIR ELS JOVES AL MARGE DE TOTES LES DECISIONS QUE ELS AFECTEN DIRECTAMENT. IMPEDEIXEN LA VIDA COLLECTIVA, LA DISCUSSIÓ I FINS I TOT EL DESPLEGAMENT D'UNES RELACIONS PERSONALS, SEXUALS, ETC.. REALMENT LLIURES. AMB AQUEST FI SE SERVEIXEN DE LA PROPAGANDA EMBRUTIDORA MASSIVA TRANSMESA A TRAVÉS DELS MITJANS DE DIFUSIÓ I DEL CONTROL I MANIPULACIÓ DELS JOVES CAP A FORMES ALIENADORES DE DIVERSIÓ.

LES JOVENTUTS REVOLUCIONÀRIES CATALANES LLUITARAN CONTRA LA MORAL BURGESA I ELS SEUS CONCEPTES DE LES RELACIONS SOCIALS, LA FAMÍLIA, LA PROPIETAT, EL TRACTE PERSONAL, LES RELACIONS SEXUALS, ETC... I PER A IMPOSAR LA NOVA MORAL SOCIALISTA D'ACORD AMB LES NECESSITATS DE LES RELACIONS ECONÒMIQUES I SOCIALS DE L'ÈPOCA EN QUE VIVIM.

FOMENTARAN LA CONVIVÈNCIA, LA DISCUSSIÓ I L'ACCIÓ PER L'AUGMENT DE LA CONSCIÈNCIA SOCIALISTA

3 - formes d'acció

- FORMACIÓ I DISCUSSIÓ POLÍTQUES A TRAVÉS D'ACTIVITATS INTERNES I EXTERNES DE SENSIBILITZACIÓ I PER MITJÀ DE L'INTERCANVI I ANÀLISI DE LES EXPERIÈNCIES DE LLUITA EN ELS DIVERSOS FRONTS
- PROPAGANDA DELS PRINCIPIS POLÍTICS I SOCIALS PROPIS I LLUITA CONTRA ELS PRINCIPIS DEL SISTEMA CAPITALISTA DE L'ESTAT ESPANYOL.
- PENETRACIÓ EN TOTS ELS AMBIENTS DE JOVENTUT PER TAL D'ESTENDRE AL MÀXIM EL MOVIMENT DE CONSCIENCIACIÓ I MOBILITZACIÓ DELS JOVES
- INSERIMENT PROGRESSIU A LES TASQUES DEL MOVIMENT DE MASSA D'ALLIBERAMENT NACIONAL I DE CLASSE (A LES EMPRESES, ALS BARRIS, ALS POBLES, ALS CENTRES D'ENSENYAMENT, ETC..)

l'opressió del jove sota el sistema capitalista i línies estratègiques generals de les J.R.C.

L'OPRESSIÓ DEL JOVE SOTA EL SISTEMA CAPITALISTA.

- 1.1.- L'opressió del jove sota el sistema capitalista s'ha d'interpretar com a conseqüència del procés d'integració a què és sotmès per tal de forçar la seva adaptació a unes estructures econòmiques i socials. Aquest procés d'integració constitueix el que correntment s'anomena "educació" en el sentit tradicional.
- 1.2.- El sistema capitalista per a portar a terme aquest objectiu es serveix d'una sèrie de canals d'integració ("educació") que sistematitzen la continuació:
- 1.2.1.- Un dels canals d'integració bàsics és la família a través de la qual s'exerceixen les primeres pressions i es conformen les bases ideològiques i les formes bàsiques de conducta. La família és també un òrgan poderós de control econòmic i social damunt el jove especialment en el període anterior a l'emancipació econòmica.
- 1.2.2.- Un segon canal d'integració, que en un segon moment es complementa amb l'acció exercida a través de la família, el constitueix l'ensenyament que constitueix ja la inculcació sistemàtica i organitzada sota el control directe de l'Estat i, a més, la programació del jove d'acord amb la destinació social que li confereix el sistema capitalista.
- 1.2.3.- D'altres canals de pressió social s'afegeixen als dos fonamentals anteriors, i que actuen a través del que s'anomena correntment temps lliure. Entre aquests cal destacar:
- D'una manera general, actuant a molts diferents nivells, els Mitjans de comunicació de masses com a potents òrgans de pressió dirigeix també per l'Estat que completen la inculcació de la ideologia i de les normes de conducta.
 - A través de l'Esplai, com a ocupació principal del temps lliure del jove, les classes dominants exerceixen el seu control a dos nivells fonamentals:
 - D'una banda a través de l'esplai de consum de masses (cinema, ball, cançó...) regit per les normes i criteris del consum capitalista s'exerceix un control ideològic més estricte per part del capital.
 - D'altra banda a través de l'esplai que anomenen marginal (esportisme, excursionisme, grups d'esplai...) s'exerceix un control més indirecte i matissat. Es tracta en general d'una més gran possibilitat d'autonomia però la ideologia conservadora s'hi introdueix d'una manera volada a través dels prejudicis religiosos, petit-burguesos, etc...
 - Un altre canal d'integració el constitueixen els diferents centres religiosos i organitzacions de joventut controlades per l'Església o per l'Estat que pretenen un enquadrament i control directe molt més estricte que la influència indirecta exercida pel simple esplai no enquadrat.
- 1.2.4.- El treball constitueix un altre important canal d'integració que actua en el jove en una segona època de la seva formació i que completa el procés integrador del jove en el sistema. És en el treball que apareixen també més clarament les opressions del sistema i la consciència i la lluita contra l'opressió.

1.3.- Conseqüències socials.- El procés d'integració forçada del jove en les estructures econòmiques i socials capitalistes comporta una sèrie de conseqüències socials (és a dir, que afecten globalment la joventut) que procuren sistematitzar a continuació:

1.3.1.- Per una banda aquestes conseqüències es manifesten a nivell d'unes formes d'opressió determinades exercides damunt la joventut que són, de fet, els aspectes del procés d'adaptació que el jove experimenta i pateix amb més virulència. Es tracta d'una manera general de:

1.3.1.1.- Les pressions ideològiques i les repressions (és a dir, pressions i mitjans d'ofegament de revoltes) que s'exerceixen damunt el jove a través dels diferents canals exposats a l'apartat 1.2. (família, ensenyament...) Per mitjà de pressions ideològiques i repressions auxiliars es força el jove a acceptar unes relacions socials i de treball determinades, així com una concepció del món.

Simplificant, es tracta de la inculcació d'uns principis i anàlisis idealistes. La religió actua en aquest nivell com a sistema ideològic però amb una influència decreixent amb tendència a ésser substituït el seu paper social per la nova ideologia de la societat de consum i de la tecnocràcia, ideologia més apta a les condicions actuals del capitalisme. (principis de comportament de masses abocats al consum com a objectiu; legitimització del poder i de l'autoritat no per "lleis sobre naturals" sinó pel "coneixement tècnic". Un poder es tendeix a justificar i a legitimitzar en la mesura en què té una "competència" tècnica capaç de garantir l'aspiració del consum). La religió existeix, però, en el jove, amb una forta influència, com a sistema de creences i pre-judicis. Només per a una minoria de creients la religió no és una càrrega ideològica ni un obstacle per a l'anàlisi concreta de la realitat.

Aquests principis generals inculcats a la joventut es reflecteixen principalment en unes normes de conducta presidides pel principi d'autoritat que va acompanyat del concepte d'inferioritat social del jove i la seva dependència absoluta de l'adult. Aquest concepte és intensificat encara en el sexe femení en preparació de la funció social que la societat capitalista té prevista per a la dona.

1.3.1.2.- Es tracta a nivell social d'unes formes d'opressió concretes, és a dir:

1.3.1.2.1.- Unes relacions de treball que són les pròpies del sistema capitalista però que revesteixen unes característiques determinades per al jove: Es tracta en general d'unes condicions de treball especialment dures ja que és un procés brutal d'adaptació forçosa i sense garanties ni condicions. En diversos aspectes són concretades: manca de contracte i d'asseguracions, sous baixos, tipus de feina especialment dura per l'edat, tracte laboral en general, condicionants d'horaris per a l'estudi o l'espai, etc...

1.3.1.2.2.- Respecte a les relacions socials cal constatar d'entrada que estan presidides pel concepte d'irresponsabilitat social del jove. A partir d'aquest criteri central s'estableixen una sèrie de disposicions legals i mitjans de control que sistematitzem:

- Minoria d'edat jurídica. Concretada en la manca de personalitat jurídica del jove, i en una sèrie de prohibicions jurídiques (espectacles, permisos, etc...)

- Control legal i para-legal. Control sobre les relacions col·lectives (i més concretament relacions sexuals) dels joves a través d'organitzacions estatals de joves (OJE, etc.) i núclis d'influència de l'església (centros parroquials, espai, etc...)

Aquest control s'exerceix en general sotmetent les activitats dels joves a la supervisió i control per part dels adults (autoritat personal o de juntes de centres, etc.) prohibint unes determinades activitats i potenciant-ne unes altres. El resultat és la desorganització del jove i l'abocament a l'esplai individual.

1.3.2.- Un altre aspecte de les conseqüències socials de la situació en refereix a les diferents respostes que hi dona el jove. En general les podem sistematitzar:

1.3.2.1.- Integració, o doblegament del jove a les pressions del sistema. El jove s'incorpora a la funció social que li ha estat assignada i es converteix en un fidel engranatge del sistema especialment manipulat a nivell de consum.

1.3.2.2.- Marginació, o allunyament del circuit de relacions socioeconòmiques per la pràctica de la delinqüència o de formes de vida de la cultura marginal (comunes "contracultures", etc.)

1.3.2.3.- Revolució, o presa de consciència de la situació i actuació collectiva per a alliberar-se'n per mitjà no pas d'una fugida del sistema, com en el cas del moviment de cultura marginal, sinó per la destrucció del poder de les classes dominants per mitjà d'un moviment ampli de tota la joventut com a part integrant de la lluita de la classe obrera i les classes populars.

LÍNIES ESTRATÈGIQUES GENERALS.

2.1.- Les J.R.C. com a "organització de la joventut revolucionària" han de proporcionar al jove una formació teòrico-pràctica de cara a "portar una lluita cada cop més compromesa i intensa dins del moviment d'alliberament nacional i de classe". Això vol dir que cal ondegant tot un procés a través del qual el jove assolirà progressivament un nivell d'enquadrament cada cop més elevat en aquesta lluita. Com a procés té una culminació, és a dir, és transitori, arriba un moment que el jove deixa d'ésser jove i per tant aquest procés evolutiu haurà acabat per a transformar-se en un altre nivell de lluita; no vol pas dir que això es faci mecànicament sinó d'una manera dialèctica, amb avanços, retrocessos i fins i tot transformacions d'acord amb el seu grau de consciència i d'insoriment en la lluita.

Durant aquest procés li caldrà emprendre, doncs, una lluita contra les formes d'opressió que es manifesten d'una manera especial sobre el jove, ja sigui a nivell ideològic: autoritarisme, idealisme, normes de conducta... ja sigui a nivell pràctic: relacions socials, de treball... No cal dir que quan el jove deixi d'ésser-ho s'hauran acabat aquestes formes d'opressió però sí que és on el jove en actua d'una manera peculiar precisament perquè és quan adquireix la seva formació personal.

L'enquadrament del jove a les J.R.C. té també un caràcter transitori perquè el seu objectiu és el seu enquadrament en la seva qualitat de jove per aconseguir la seva total insorció en el moviment d'alliberament nacional i de classe. La missió de les J.R.C. és doncs preparar i organitzar els joves per aquesta lluita, concretada a dos nivells: un d'obert i ampli, és a dir, d'acció de masses, i un altre d'intern, de consolidació i d'enfortiment dels militants, tot completat per la seva acció en els diversos fronts de lluita a nivell global.

2.2.- Línies de treball generals.

2.2.1.- Acció de masses - Grups de joves. - És la forma d'acció que cal portar a un primer nivell i és tasca fonamental per a aconseguir la realització d'un moviment juvenil capaç de proceir amb eficàcia a tot nivell i portar a terme una lluita reivindicativa i ofensiva contra tota forma d'opressió. Caldrà formar una nuclis a partir dels quals es plantegi tota la problemàtica general del jove encara que sigui a un nivell molt elemental: Relacions socials, sexuals i consciència vaga de la reopressió del jove.

Això comporta unes formes d'acció a nivell d'activitats culturals (actes, revistes, etc.) esportives i d'esplai que fomentin la relació social i la discussió. També formes reivindicatives elementals referents a la manca de responsabilitat social reafirmada als joves: associacions de joves autònomes, educació, servei militar obligatori...

Tant en les formes d'acció com en les reivindicacions s'haurà de treballar tant a nivell legal com a nivell para-legal, és a dir tant en associacions ja constituïdes (associacions excursionistes, parròquies, centres socials, etc.) com en grups i col·lectius de joves més o menys organitzats (grups de treball, comitès...)

- 2.2.2.- Per a les J.R.C. és molt important que els seus militants exercixin una tasca de penetració en els més diversos ambients no sols amb l'intent de captació de nous militants sinó també amb el de potenciar, orientar i dirigir el moviment juvenil contra la societat capitalista de l'Estat espanyol. Cal per tant que bastixin tot un ampli moviment que faci possible l'extensió organitzativa de la lluita a tot nivell, des del més elemental fins al més elevat, tant geogràficament com quantitativament i qualitativament, amb formes pròpies de treball.

- 2.2.3.- A nivell intern de les J.R.C. cal que, com hem dit abans, s'estructuri tot un procés de formació i discussió política, d'intercanvi i anàlisi d'experiències de lluita. D'altra banda també procurar l'inseriment de tots els militants en els llocs de treball per portar endavant la tasca d'acció de masses i de ser-ne els capdavanters.

Cal emprendre una propagació dels principis polítics i socials propis amb l'edició de publicacions, fulles, xerrades, etc... i denunciant a través d'accions clandestines les formes de repressió, explicant-ne les causes i lligant la seva solució amb la solució política global. En aquest sentit no sols cal que existeixi una divulgació sinó que a la vegada es materialitzi la seva necessitat amb la presència de les J.R.C. en tot moviment democràtic que es proposi endegar-la, com l'Assemblea de Catalunya, amb la seva aportació particular com a organització i aportant-hi la seva visió crítica i la seva dinàmica organitzativa.

També caldrà que els militants s'insereixin en la lluita de masses del moviment nacional i de classe (sindical, barris, estudiants) aportant-hi tota l'experiència teòrico-pràctica adquirida i la seva actuació militant.

- 2.3.- Fronts de lluita.- El moviment d'alliberament nacional i de classe s'estructura en diversos fronts de lluita: sindical, barris, estudiants... en els quals les J.R.C. han de ser-hi presents per a unir la seva actuació pròpia i específica amb la lluita global contra el sistema capitalista de l'Estat espanyol.

- 2.3.1.- En els diversos fronts de lluita els membres de J.R.C. hi participaran plenament i fent-hi present tota la problemàtica específica del jove. En el front sindical: cas dels aprenents... en els barris: centres d'esplai, associacions... en el front estudiant tindrà una peculiaritat remarcable donat que és un front de lluita exclusiu del jove i això a dos nivells:

- 2.3.1.1.- A nivell universitari formant part de les organitzacions d'estudiants que formulin una estratègia i una alternativa que coincideixi fonamentalment amb la de les J.R.C.

- 2.3.1.2.- En el cas dels batxillers on la presència de les J.R.C. cal que sigui molt més efectiva organitzativament procurant formular una alternativa organitzativa pròpia i elaborant un programa de treball específic així com formulant uns objectius concrets a la lluita en els centres de segon ensenyament.

2.3.2.- A nivell organitzatiu la lluita en els fronts es porta a terme de les organitzacions de massa (Comissions Obreres, Comitès d'estudiants, organitzacions de masses a nivell cívic (barris, comarques), etc.

A nivell del moviment d'alliberament nacional i de classe es col·labora amb les organitzacions següents: camp sindical: "Nuclis de Formació i d'Acció Sindical", camp estudiant: "Grups d'Estudiants Revolucionaris", camp cívic: "Barris en lluita" i "Comissions d'Activitats Cíviques", camp d'ensenyament: "Comitès d'Acció d'Ensenyants", etc.

Genor 1.974

Al moment actual -davant la imminent crisi del Rèim- cal difondre les reivindicacions dels joves catalans que han de ser satisfetes per l'alternativa política al franquisme, a fi que aquesta alternativa esdevingui realment una autèntica victòria popular sobre la Dictadura:

A NIVELL LABORAL cal exigir, ultra les reivindicacions generals (fix als 15 dies, escala mòbil, assegurança immediata, participació real a la gestió empresarial), el dret a RÉBRE IGUAL SOU PER IGUAL TREBALL = (rendiment) que els altres empleats. Això també implica la fi de les discriminacions per raó del sexe.

Els que treballem com a aprenents hem d'exigir que SE'NS ENSENYI L'OFICI (que el que aprenem no sigui exclusivament el resultat de la nostra experiència directa).

A NIVELL JURÍDIC cal anul·lar la disparitat entre l'edat que comencem a treballar i la que se'ns considera "adults". Volem que L'EDAT MÍNIMA GENERAL QUE COMENCEM A TREBALLAR SIGUI LA MATEIXA QUE SE'NS CONSIDERI A TOTS COM A "MAJORS D'EDAT".

Amb aquests dos punts queda pal·liada la influència familiar, en desalliberar les dependències de caràcter econòmic i jurídic.

de parteixi de
o i laic, és a
NSFORMAR-LA. Un
ota un CONTROL
ctores populars)

D'ELS JOVES,
i.
ment del nos-
un assessorat-
CONTROL DE

i fer al nostre
INS I 'EXERCIT,
TEMPS IMPRES-
que NO COMPORTI

popular sobre el
em de lluitar
i objectiu

ació), SINDI-
ÍTICA i un in
I DE LES =

COOPERATIVES

tat, urbanisme..
salaris.
la policia.
A I DEL SAHARA.

PEL FRANQUISME.

per un moviment revolucionari de la joventut als països catalans

En aquests moments de forta maniobra de les classes dominants espanyoles per tal d'assegurar el seu domini de classe en el continuisme monàrquic de la dictadura, cal impulsar més que mai un fort moviment obrer i popular que, partint dels aspectes específics de l'explotació capitalista a cada sector, pugui portar una lluita unificada i sense treva per la *liquidació total de la dictadura*.

Als Països Catalans el domini de classe del gran capital espanyol es manifesta sobre la classe obrera i classes populars catalanes a través de l'*opressió nacional com a mitjà fonamental d'explotació capitalista*.

Sota aquesta situació general d'explotació capitalista i opressió nacional als Països Catalans, el jove, com a tal, en pateix uns aspectes particulars que marquen la seva *opressió específica* dins el sistema capitalista. Per això, la creació d'un *moviment revolucionari de la joventut catalana* respon a la necessitat de *lluita organitzada del jove* que, partint de les seves reivindicacions específiques, inclou la seva lluita dins el marc general de combat de la classe obrera i classes populars catalanes en contra de l'explotació capitalista i l'opressió nacional als Països Catalans: per la *Revolució Socialista Catalana*.

A finals de 1973 són creades les JOVENTUTS REVOLUCIONARIES CATALANES per tal d'agrupar els joves catalans entorn d'un moviment revolucionari que estructurí la seva lluita per *tres objectius fonamentals*:

1 — LLUITAR CONJUNTAMENT CONTRA TOTES LES FORMES D'OPRESSIO DEL JOVE SOTA EL SISTEMA CAPITALISTA:

L'opressió del jove sota el sistema capitalista s'ha d'interpretar com a conseqüència del *procés d'integració* a què és sotmès per tal de forçar la seva adaptació a unes estructures econòmiques i socials. Aquest *procés d'integració* constitueix el que correntment s'anomena "educació" en el sentit tradicional i es manifesta a través de diversos canals:

LA FAMÍLIA (s'exerceixen les primeres pressions i es conformen les bases ideològiques i formes bàsiques de conducta)

L'ENSENYAMENT CAPITALISTA (inculcació —en el nostre cas agreujat pel desconeixement i la negació de la realitat nacional— sistemàtica i organitzada dels "valors socials" establerts i preparació del jove per la *destinació social* que necessita el sistema)

LA PRESSIO SOCIAL DEL "TEMPS LLIURE" (controls directes o indirectes per part de l'Estat fora de les "obligacions quotidianes"; s'estén des de l'alienació manipulada pel consum fins a l'organització de "grups d'esplai" oficials o controlats per l'Església.

EL TREBALL (mitjà d'integració principal per a la joventut popular que es veu sotmesa a *condicions de treball especialment dures*; sous de misèria, inseguretat en la feina, freqüentment manca de contractes i d'assegurances, tipus de feina especialment dura per a l'edat, tracte laboral en general, horaris condicionats per a l'estudi o l'esplai, etc.)

— Totes aquestes formes d'integració porten unes conseqüències específiques per al jove: *pressions ideològiques i repressions* (individualisme, insolidaritat...), *normes de conducta presidides pel principi d'autoritat, inferioritat social del jove i dependència absoluta de l'adult, concepte d'irresponsabilitat social del jove que es concreta en: minoria d'edat jurídica, control legal i para-legal de les relacions col·lectives* (sobretot les sexuals), etc.

2 — COMBATRE L'EXPLOTACIO CAPITALISTA I L'OPRESSIO NACIONAL ALS PAISOS CATALANS JUNTAMENT AMB TOT EL MOVIMENT OBRER I POPULAR CATALA:

La lluita en el moviment revolucionari dels joves catalans és un *procés de formació progressiva* del jove de cara a una integració gradual en les tasques del combat general per la *Revolució Socialista Catalana*.

3 - IMPULSAR LES TASQUES DE L'ALTERNATIVA CATALANA DEMOCRÀTICA A LA DICTADURA, D'ACORD AMB ELS INTERESSOS DE CLASSE OBRERA I CLASSES POPULARS CATALANES, PARTINT DE LES REIVINDICACIONS MES URGENTS DE LA JOVENTUT:

ALTERNATIVA GENERAL. Un règim de llibertats democràtiques i d'auto-govern i autoorganització per a les classes populars catalanes com a primer pas vers la Democràcia-popular catalana i la conseqüent derrota del capital monopolista espanyol.

Això requereix un procés de ruptura previ concretat en dues consignes mínimes:

- Alliberament total i sense restriccions dels presos polítics i retorn sense exclusions dels exiliats.
- Dissolució de tots els cossos repressius i de l'administració feixista.

ALTERNATIVA PER AL JOVE: Ha de significar un pas endavant en la fi de la seva explotació. Així, hem de reivindicar *l'equiparació de condicions laborals i salarials respecte a l'adult -igual treball, igual sou-; l'obertura de nous locals per a reunir-nos, l'autogestió dels centres i el seu finançament oficial; la legalització del sindicat d'estudiants, i una sèrie de mesures immediates camí de l'Ensenyament Popular i Català; l'equiparació de la majoria d'edat jurídica a la majoria d'edat per treballar; un servei militar que no trenqui amb la vida normal (reduït al temps d'aprenentatge de les armes), amb llibertats democràtiques al si de l'exèrcit i fet en territori català.....*

Tota aquesta lluita organitzada del jove que resumeix els tres punts fonamentals de les JOVENTUTS REVOLUCIONÀRIES CATALANES, s'articula en **tots els fronts de lluita** i amb tots els mitjans disponibles, partint prioritàriament dels fronts que inclouen exclusivament la problemàtica dels joves (escoles professionals, batxillers, centres d'esplai....).

per un moviment revolucionari de la joventut:

per uns països catalans lliures i socialistes:

INCORPORA'T

A LES JOVENTUTS REVOLUCIONÀRIES CATALANES

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

COMUNICAT DE LES JOVENTUTS REVOLUCIONARIES CATALANES AL SECRETARIAT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

El 1972 foren creades als Països Catalans les Joventuts Revolucionaries Catalanes, organització compromesa en les tasques d'impulsió de la lluita revolucionaria de la joventut contra els diferents aspectes de l'opressió del jove, enmarcada en la lluita global del Moviment Obrer i Popular Català per l'alliberament nacional i social.

En l'evolució de les nostres publicacions teòriques i anàlisis polítics es constata sempre la necessitat de la unitat del poble català per l'alternativa democràtica i la importància d'un organisme unitari i nacional com és l'Assemblea de Catalunya capaç de coordinar totes les lluites entorn d'un programa unitari.

En el segon Congrés de les J.R.C. realitzat recentment s'ha constatat que no n'hi havia prou amb treballar a les Assemblees Democràtiques de Barris i Viles, en adherir-se i impulsar les convocatòries de l'Assemblea de Catalunya, en intervenir en tot tipus de mítings i assemblees de fàbriques, barris, instituts, etc., defensant el programa unitari de l'Assemblea de Catalunya i proposant l'adhesió global de l'acte a l'Assemblea de Catalunya.

S'ha constatat, doncs, la necessitat de treballar al si de l'Assemblea i de portar la nostra visió crítica i jove, com a joves lluitadors catalans, en les anàlisis polítiques i en els aspectes difícils de concreció del programa de l'Assemblea en definitiva, de participar directament en la difícil tasca d'impulsió de les coordinacions i mobilitzacions unitàries que han de fer possible al poble català sortir dels 40 anys de fosc i arrencar als enemics del poble les llibertats polítiques i nacionals.

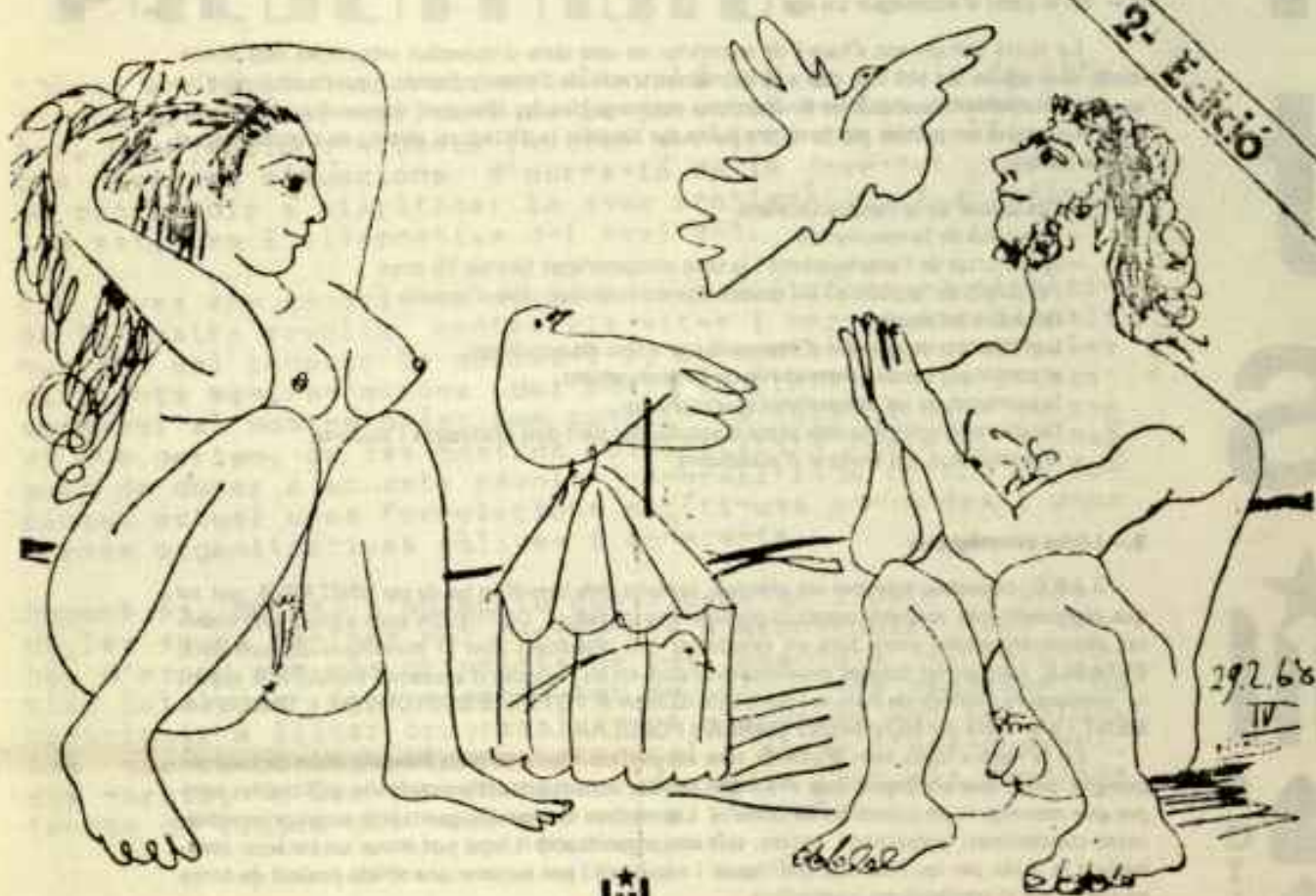
Per tot l'abans esmentat, les J.R.C. comuniquen a aquest Secretariat el desig d'assistir a les Permanents de L'Assemblea i per tot el poble català que ha constatat en tot moment la necessitat d'avançar en la unitat d'acció per les Llibertats, L'Amnistia i l'Estatut.

Esperem, doncs, resposta d'aquest Secretariat, així com la cita, ordre del dia i instruccions generals per la propera Permanent, a la qual creiem que no hi haurà inconvenients per la nostra assistència.

**-VISCA LA UNITAT DEL POBLE CATALÀ !
-LLIBERTAT, AMNISTIA I ESTATUT D'AUTONOMIA !**

Secretariat de les J.R.C.-

maig 76

Edició: JOVENTUTS REVOLUCIONARIES CATALANES

Aprenuem a fer l'amor

febrer 75

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

la lluita al front de l'ensenyament

OBJECTIUS I LÍNIES ESTRATÈGIQUES DE J. R. C.

1.— Per un ensenyament popular català

El nostre objectiu primordial és la consecució d'un *ensenyament popular català* (epc), que proporcioni els elements necessaris per a conèixer la nostra realitat social, política i econòmica i, per tant, que sigui una eina per a la seva transformació revolucionària.

Un epc exigeix dues premisses fonamentals: *L'accés de les classes populars a l'ensenyament sense cap mena de distinció o privilegi i el ple reconeixement de la realitat nacional catalana*, donant prioritat a la llengua i cultura catalanes i posant l'atenció en la realitat social, política i econòmica del país.

Un epc vol dir, també, un *ensenyament gratuït, científic, crític i laic*, que garanteixi la participació total dels alumnes i professors en la seva planificació, així com en la direcció dels centres d'estudi. Un epc suposa, altrament, la conjunció del treball manual i treball intel·lectual, per tal d'acabar amb la funció reproductora del sistema que té l'actual aparell educatiu.

Aquests objectius, però, és evident que sols es poden realitzar en el marc de la futura societat socialista catalana, sobre la base d'unes noves relacions socials de producció.

2.— En el camí d'aconseguir un epc

La lluita per un epc s'haurà de concretar en una sèrie d'objectius estratègics més immediats, que siguin un pas real cap a la democratització de l'ensenyament. Aquests objectius no seran veritablement assequibles sinó un cop aconseguides les llibertats democràtiques i nacionals. Això posa en primer pla la nostra lluita per liquidar la dictadura, que ha de significar en el nostre camp:

- l'ús oficial de la llengua catalana
- l'abolició de la selectivitat
- la gratuïtat de l'ensenyament i la seva obligatorietat fins als 18 anys
- l'expulsió de la policia i els cossos repressius dels centres d'estudi
- laïcitat a les escoles
- les llibertats de reunió i d'expressió per a tots els estudiants
- el contingut català i democràtic de l'ensenyament.
- la supressió de les assignatures reaccionàries
- l'elaboració conjunta dels plans d'estudi per part dels professors i alumnes
- la legalització del sindicat d'estudiants

3.— Línies estratègiques

J.R.C. considera que per ser efectiva, la lluita dels batxillers ha de ser **UNITÀRIA**, per tal que representi una veritable oposició popular a la dictadura, **DEFINIDA** com a programa elaborat *democràticament* entre tots els estudiants que treballem dins el moviment de batxillers, **ESTABLE**, tant en les formes organitzatives com en els mètodes d'actuació, **ELÀSTICA** segons la conjuntura política de cada moment i **LLIGADA A TOTS ELS SECTORS DE L'ENSENYAMENT** i a la resta del **MOVIMENT OBRER I POPULAR**.

En la nostra lluita hem d'utilitzar tant els mitjans legals com els il·legals. Hem de tenir en compte, però, que els òrgans que ens ofereixen les actuals estructures sols són utilitzables *sempre que responguin als interessos de la lluita*. Les nostres formes d'organització seran primordialment clandestines: actualment, encara, sols una organització il·legal pot donar un caràcter combatiu a la lluita per les llibertats polítiques i nacionals i pot suposar una sòlida posició de força en l'oposició al continuisme joan carlista.

L'acció dels batxillers ha d'incidir primerament en la *problemàtica dels centres d'estudi*. Hi ha d'haver una coordinació, però, entre tots els centres de les comarques dels Països Catalans, i també amb els batxillers de la resta de l'Estat espanyol, per tal d'aconseguir una *unitat d'acció del sector*. Hem d'integrar-nos, a més, dins el conjunt del moviment obrer i popular.

Nº1 Joves

portaveu de les Joventuts Revolucionàries Catalanes

PRESENTACIÓ:

"Joves en lluita" apareix amb la voluntat de servir de mitjà d'expressió al moviment de la joventut en les seves lluites. L'objectiu d'aquesta revista serà, doncs, l'anàlisi de les diverses situacions d'opressió de la joventut per tal de contribuir a clarificar la seva problemàtica i a definir i a estendre l'alternativa del moviment.

Els Joves som conscients de la potencialitat revolucionària de la nostra revolta contra els mites i normes irracionals que ens vol imposar la societat i, concretament, contra les diferents manifestacions del règim capitalista de l'Estat espanyol al nostre país; som conscients dels perills de canvi que portem, de les nostres possibilitats reals si aconseguim de donar a aquesta revolta generalitzada contra la societat actual unes formulacions polítiques adonades i unes formes organitzatives sòlides i coherents.

Aquest és, doncs, l'objectiu que "Joves en lluita" a través de les seves pàgines vol contribuir a aconseguir. Però també, d'acord amb els principis de les Joventuts Revolucionàries Catalanes (que exposem tot seguit), ens proposem de contribuir a lligar progressivament els joves amb les lluites que es porten al camp sindical, al de l'ensenyament, als barris, a les comarques... és a dir amb els diversos fronts de lluita del moviment obrer i popular.

Exposarem també diversos temes bàsics per a la introducció a la formació política, per tal de facilitar una mitjana que sovint no es troben deire al nostre abast.

PREU 5 PTS

EN

II

u

i

t

a

a
b
r
i
l

1
9
7
3

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

enfortim el

MOVIMENT OBRER

Les lluites obreres i populars en el moment actual estan prenent una gran extensió. La lluita per les reivindicacions obreres i populars i contra la Dictadura es produeix cada cop més freqüentment. I ha estat característic el desbordament de les organitzacions populars, aspecte, aquest, que ha permès de fer créixer a les lluites i a les organitzacions cada cop més massiu i generalment.

Però creiem que seria un greu error que el reforçament de les tasques realitzades a nivell legal, la multiplicació dels mitjans de pressió i de propaganda legal, comportés l'afèbliment de l'organització obrera i popular "veritable", és a dir, l'afèbliment de les organitzacions de massa clandestines, a través de les quals s'han d'expressar obertament els interèsos dels de la classe obrera i de les classes populars, i amb les quals cal, per tant, organitzar i dirigir la lluita.

P. 4

Certes concepcions errades, referents a les formes organitzatives a utilitzar (principalment les concepcions del PC-E-PSUC) tendeixen a fer passar tot el pes de l'acció i l'organització a nivell legal, pretenent justificar aquestes mancances organitzatives per la "falsa argumentació d'atribuir-se un "carisma" de representativitat del moviment en la seva totalitat. Aquest plantejament substitutista i sectari paralitza els possibles avanços en l'organització REAL de les masses a nivell de les organitzacions més àmplies. Cal, doncs, lluitar contra tot intent de substitutisme i de sectarisme de grup i enfortir les organitzacions obreres i populars, clandestines, de massa, única garantia per a realitzar l'ALTERNATIVA DEMOCRÀTICA amb una posició de força per part de la classe obrera i les altres classes populars.

En la imminent perspectiva de la VAGA GENERAL a CATALUNYA cal posar-se, doncs, com a objectiu primordial a nivell organitzatiu, l'utilitzar les necessitats de coordinació per a potenciar les organitzacions obreres i populars i, molt especialment, les COMMISSIONS OBRERES, impulsant-hi una línia revolucionària, lluitant-hi contra la política de col·laboració de classes i les ASSEMBLEES POPULARS de barris i pobles com a autèntics òrgans de contrapoder a les bases.

LLUITA
UNIDA → VICTÒRIA
OBRERA

el jove en la societat neocapitalista★

Els joves estem sotmesos a unes formes d'opressió característiques que reprimeixen les nostres possibilitats d'acció. Totes les nostres actuacions estan sota la vigilància constant de la societat adulta, que reprimeix i obta-culitza el desenvolupament de les nostres relacions (entre els joves en general i especialment les relacions sexuals).

Sota la "Mística de la joventut" (canta elogiosos a la vitalitat, generositat i d'altres "glorioses virtuts" dels qui som "futur del país") s'hi encobreix ma-ment la voluntat d'encobrir una condició humana emmercada en formes de sobre-explotació. Per entendre les causes a fons d'aquestes condicions d'opressió cal que partim de quin és el paper destinat a la joventut dins de la societat capi-talista.

Com molt bé ho expressa el tòpic de ser "el futur del país", la joventut és considerada com "el que la fa", però també com allò en què s'ha de trans-formar", d'acord amb els criteris capitalistes.

En el primer aspecte tindriem la posició actual del jove en el procés de pro-ducció i consum. En el segon aspecte tindriem el paper del jove com a objecte del procés educatiu.

És evident que l'un i l'altre aspecte estan estretament relacionats i depenen a més, de l'origen i la destinació de classe, tal com ho farem notar en passar a una exposició més detallada. El fet de fer del jove l'objectiu d'un procés educatiu (és a dir, objecte del procés d'emotllament forçós de les estruct-res econòmiques i socials del sistema), s'expressa a nivell general per la po-sició social seva de subordinació. Aquest concepte de subordinació forma el nu-di central de les pressions ideològiques que actuen a diversos nivells sobre el jove. Tant els mòduls culturals com difosos pels mitjans de comunicacions de masses, com la vigilància de la família i la societat tendeixen a insistir en la incapacitat del jove per abaster-se ell mateix i la necessitat de seguir el camí traçat pels motllos socials. Les mateixes lleis capitalistes amb la mino-ria d'edat estesa a tots els nivells d'activitat, garanteixen aquesta subordi-nació per la violència coartiva de l'Estat. En el treball s'acaba de confirmar aquesta posició social amb l'allargament de l'aprenentatge, amb la repetició d'unes tasques rutinàries, aprenentatge fixat, no pels coneixements adquirits: sinó pels límits de l'edat. Tota la juriquització social del treball capita-lista pressiona per retardar la sortida del jove de l'aprenentatge. Així es per-petuen unes condicions de sobreexplotació (manca de contractes i seguretat, -- feines pesades, tracte vexant, sous de misèria.....)

La societat neo-capitalista ha descobert, però, un nou aspecte a explotar del jove, el qui, considerat com un element social "nul", marcat de personalitat jurídica i privat de responsabilitats socials (excepte en la repressió), posse-ia, però, un pes molt important com a factor de consum fins aleshores no uti-litzat. Tant les més elementals formes de vestir com les diferents formes d'es-plai (música, ball, espectacles, esport....) constitueixen en les actuals for-mes neo-capitalistes de la societat de consum una font d'expansió econòmica de primer ordre i un dels més poderosos mitjans alienants.

La funció reservada al jove en la societat de consum comporta la desintegració de les relacions col·lectives entre els joves per l'alienació en la cursa consumista vers l'objectiu il·lusori d'una idola mitificats. La contemplació de les formes de vida d'aquests idols sublima les frustracions individuals i posa com a objectiu mític l'alliberament per l'èxit "artístic" individual, èxit que serà reservat a una exigua minoria. La majoria continuarem en les condicions generals opressores de la producció i el consum capitalistes.

Aquest caràcter del consum a nivell de masses té el complement més sistemàtic en les diferents etapes del procés educatiu. Actualment el paper jugat per les institucions educatives tradicionals de la família i la religió és cada cop menys a nivell ideològic (encara que això depen segons els països) però cal tenir en compte que així i tot, la família representa encara un fort element de control del jove, especialment abans de la seva emancipació econòmica i que la religió contribueix a perpetuar alienacions ideològiques i morals en sectors amplis de la societat que de manera directa o indirecta contribueixen a la repressió del jove. L'element fonamental del procés educatiu és l'ensenyament. D'una banda l'ensenyament bàsic o primari té com a objectiu de posar les bases del coneixement indispensables per a les tasques generals de la vida i sobre tot, introdueix els fonaments ideològics per a la perpetuació del poder

12

del poder de les classes dominants de l'Estat i el manteniment del sistema capitalista. L'ensenyament superior d'altra banda, realitzable segons els orígens de classe, proveeix per mitjà d'un procés de discriminació social els quadres necessaris per reproduir l'estratificació social) (Aquí s'introdueix el perill de penetració d'una nova ideologia de classe que cal combatre i que ha penetrat en alguns sectors de la joventut burgesa i petit burgesa il·lustrada: el tecnocràtic, és a dir, la ideologia de la mitificació de la ciència i dels coneixements tècnics que ofereix una base per a la perpetuació de la diferenciació social per mitjà del domini de la tecnocràcia ("científics" al servei de la burgesia i del capitalisme en general) És, doncs, en el jove on són sentides amb més vivesa totes les pressions cap aquest "encessament" forçat, on es pateix amb més duresa les contradiccions entre les noves re-

lacions socials i les velles estructures i estructures repressives. El reflex directe d'aquestes contradiccions apareix clarament en la marginació social amplemment estesa en la joventut; marginació voluntària per l'adhesió a formes de vida cultural marginal (hippies, etc...) marginació forçada per un desbordament del marc legal i la incursió en l'anomenada "delinqüència juvenil",.... En l'època actual les contradiccions són més profundes, existeix amb més cruïra el "problema de la joventut" pel fet d'estar situat al el procés d'adaptació del jove en una època de transformació revolucionària de la societat vers el socialisme en què la producció i les tendències de les relacions socials són de caràcter col·lectiu, mentre perdura la imposició de l'individualisme en la propietat i en les formes de vida mantingut per uns mitjans de repressió ideològica estatal cada cop més accentuats. Contre aquestes pressions i opressions del sistema els joves catalans hem de lluitar també en el marc de l'alternativa de jrc., unint-nos a tots els sectors populars.

els excursionistes : una altra vegada en lluita !

Fa gairebé un any, la implantació per part del règim franquista del decret de control d'excursions, va produir una forta resposta dels joves muntanyencs catalans i de la resta de l'Estat.

Varen sorgir diverses coordinadores de grups excursionistes i, a partir d'aquestes, s'en degaren diverses mobilitzacions massives - amb el crit unitari de: **DERROGACIÓ DEL DECRET !! PER LA LLIBERTAT !!**

Aquest va ésser un fet força important per al moviment de la joventut. Els excursionistes, un sector molt representatiu dels joves, especialment als Països Catalans, - ens aixecàvem, en principi, contra un decret repressiu i arcaic i dirigíem la lluita cap a objectius més ambiciosos que la

simple abelició del decret. Recordem que - les diferents plataformes reivindicatives, defensades pels milers de joves en diverses concentracions (Papiol, Montserrat, - Plaça Sant Jaume, ...) recollien punts com els de:

- * derogació immediata del decret
- * dret a l'autoorganització dels centres de joves
- * rebaixament de la majoria d'edat
- * contra els conceptes burgesos d'irresponsabilitat del jove

Avui, els muntanyencs catalans tornen a estar en situació d'esclat. La construcció - de la carretera Queralps-Núria, provocarà la destrucció d'un altre indret del Piri -

neu Català.

La construcció de la carretera no beneficia en cap moment els muntanyencs ni al poble català. Els problemes de comunicació poden solucionar-se mitjançant un millor servei de Granollers, actualització de la maquinària, etc.

La carretera, estarà al servei, en canvi, a la "indústria del turisme".

Els especuladors no dubten en destruir la natura quan amb això hi preveuen forts guanys econòmics (recordem la destrucció del Delta de l'Ebre, els dipòsits d'escombries a la Vall de Jean -Garraf-, la futura construcció d'instal·lacions turístiques a la Maladeta i, especialment, els centenars d'urbanitzacions que destrueixen muntanyes, al servei de sectors econòmics privilegiats, i així sí, sempre contra els interessos de les classes populars catalanes).

Els joves muntanyencs però, amb l'experiència i crítica de les mobilitzacions entorn el decret, hem de coordinar-nos i fomentar discussions als centres entorn al problema de Núria i a la destrucció accelerada de la natura per part dels especuladors protegits per la il·legalitat que els representa: El règim continuista de l'Estat espanyol.

Cal treure'n conclusions immediates i llençar-nos a la lluita al carrer per a aturar la construcció de la carretera en la perspectiva d'una gestió popular de la natura:

▶ "LA MUNTANYA ÉS DEL POBLE, NO DELS CAPITALISTES!!"

Units així en el moviment de joves, confluirem amb el Moviment Obrer i Popular - Català, amb garanties de control directe d'aquest sobre els mitjans de producció - (fàbriques i Natura) i els serveis col·lectius (escoles, carreteres, mitjans de comunicació, etc.)

Joves en lluita

desembre-76 portaveu de les JOVENTUTS
N.10 REVOLUCIONÀRIES CATALANES

EL CONGRÉS DE LA JOVENTUT CATALANA: un objectiu per al moviment revolucionari de la joventut

El Congrés de la Joventut Catalana no és només una idea brillant o un munt de paperassa. El Congrés de la Joventut Catalana és ja una realitat viva que es va desenvolupant, de manera lenta però indeturable, arreu dels Països Catalans. I aquesta no és una afirmació gratuïta: és la constatació de tot allò que s'està realitzant, ja ara, a barris i comarques; del nombre d'organitzacions adherides; de la primera permanent, realitzada el passat 28 d'Octubre.

L'existència, però, de moltes llacunes, tant organitzatives com ideològiques, així com el desenvolupament d'algunes pràctiques incorrectes, ens obliguen a publicar aquest article que pretén resumir quins han de ser, per a JRC, els objectius i la pràctica del Congrés de la Joventut Catalana.

el moviment revolucionari de la joventut catalana:

història i mancances

Amb l'adveniment de la Dictadura, el Moviment Revolucionari de la Joventut, és ferotgement reprimit. Les organitzacions dels treballadors joves, les organitzacions polítiques juvenils, els centres d'esplai no confesionals, la lluita a l'ensenyament... desapareixen davant la violència i el terror del feixisme. Només algunes organitzacions lligades a la jerarquia catòlica, així com les ara creades per la Dictadura - OJE, Frente de Juventudes - subsisteixen. La seva funció, però no és la d'organitzar i mobilitzar la joventut pel seu alliberament, indestruïble del de les classes populars catalanes, sinó la de servir d'aparells de control ideològic de l'oligarquia espanyola damunt la joventut.

Des dels llargs anys de postguerra, la joventut juga un paper fonamental en la reconstrucció del moviment obrer i popular català: la seva presència es troba activament en les primeres lluites obres, de barris i estudiantils, en la consolidació de les primeres organitzacions populars...

No és fins a finals dels 60, però, que apareixen les primeres or-

ganitzacions populars estrictament juvenils. Les primeres que es plantegen la potencialitat revolucionària de la joventut catalana, com a sector amb una opressió específica.

Aquest moviment, tot just incipient, neix recollint les experiències del Maig del 68, i es brega tot seguit en la lluita popular - pensem en els judicis de Burgos-Lentament, nous sectors juvenils s'incorporen a la lluita. De primer, sectors escoltes que radicalitzen els seus plantejaments nacionals i socials. Tot seguit el moviment de batxillers, que rep la seva prova de foc el febrer del 72, en la lluita contra la LGE. Posteriorment, les vocalies de joves -inseparables de l'augment de lluita als barris- que obren nous camins a la lluita juvenil, els estudiants de formació professional, els aprenents...

És tot un moviment el que s'alça en lluita, el moviment revolucionari de la joventut.

Els darrers anys (Des de l'execució de Carrero Blanco) la crisi de les formes de dominació burgesa fa prendre consciència certament i mobilitzar cada cop a més amplis sectors juvenils, amb la qual cosa es consoliden les lluites del nostre moviment.

.....

Aquesta és la situació en la que ens trobem ara: un conglomerat de sectors en lluita contra l'opressió del jove, amb unes possibilitats mobilitzadores importants. Un grau de consciència certament alt. I tanmateix, un nivell organitzatiu nul i una manca total d'escleriment dels objectius del nostre moviment. En definiti-

va, la manca d'una organització revolucionària construïda des de la base que enquadri la nostra potencialitat revolucionària i la imprecissió d'uns objectius polítics així com d'una plataforma reivindicativa immediata impedeixen ara com ara, que el moviment revolucionari de la joventut prengui la maduresa que l'actual fase de lluita exigeix.

El Congrés de la Joventut Catalana apareix doncs, en unes circumstàncies que el fan més necessari que mai, car pot crear les bases per a la mobilització juvenil dels propers anys.

el congrés de la joventut catalana

El C. de la J.C. va néixer com una iniciativa de la Taula d'Entitats i Moviments Jovenils de Catalunya l'hivern passat. No és, tanmateix, fins a finals d'aquest estiu que comença a obrir-se camí amb la constitució de grups promotores descentralitzats i amb el plantejament de les primeres mobilitzacions a barris i comarques. El 28 d'octubre passat es realitza la primera trobada de delegacions, que palesa tant els avenços reals com les mancances -en especial, manca de representativitat d'algunes delegacions. És justament en aquesta trobada on la nostra organització planteja la necessitat d'assumir el marc dels Països Catalans com a espai de realització del Congrés. Malgrat les reticències dels grups espanyelistes, la preposta és àmpliament assumida per part de les delegacions.

Junt a aquest fet -realment important-, J.R.C. ha plantejat repetidament -tant en la primera trobada, com en la Coordinadora de Forces Polítiques Jovenils de Catalunya, com en tots els fronts on lluiten els nostres militants- d'al·tres aspectes especialment definidors del què ha de ser el C. de J.C.

► El C J C ha de ser realment un debat de masses en el que hi participi tota la joventut popular catalana. Debat de masses entorn de la nostra opressió específica com a joves, entorn de les nostres reivindicacions. Debat de masses entorn de l'opressió global de les classes populars catalanes, perquè l'alliberament del jove només podrà situar-se dins una alternativa nacional-popular. L'objectiu en aquest sentit serà, doncs: homogenització de la plataforma reivindicativa juvenil, precisió de l'alternativa política global en què s'emmarca el nostre alliberament: una alternativa nacional i popular.

► El C J C ha d'aplegar tots els sectors juvenils en lluita: no ens podem conformar amb un Congrés de barris i comarques. És imprescindible la participació dels treballadors joves, els aprenents, els estudiants de Formació Professional, els batxillers... de tots els sectors que conformen el moviment revolucionari de la joventut. No ens podem conformar amb un Congrés de zones industrialitzades: cal arribar a totes les comarques.

► El C J C ha de posar les bases de l'organització, unitària i des de la base, que aplegui tot el moviment revolucionari de la joventut. J.R.C. entén que el C J C passa per la creació a través d'assemblees obertes, dels seus nuclis promotors arreu dels Països Catalans. Entenem que en aquests nuclis -que han d'existir a cada barri, a cada comarca- confluïran de manera unitària els diferents sectors en lluita: els centres d'esplai, les vocalies de joves, els aprenents, els batxillers, els estudiants de Formació Professional... J.R.C. veu en aquests nuclis la llever del què ha de ser l'organització unitària de la joventut catalana. És en aquest sentit que pensem impulsar les malt decididament, fent-los avançar en la seva representativitat i imponent -tant en el període del Congrés com posteriorment- com l'organització unitària de lluita al barri o comarca.

Només amb l'assoliment d'aquests tres objectius podrem parlar d'un Congrés reeixit, d'un gran Congrés al servei del moviment revolucionari de la joventut

Fa dies que per tot el poble se sent parlar d'unes expropiacions que l'Ajuntament vol fer a la zona del "Matadero", barriada popular. La finalitat d'aquestes expropiacions és la creació d'una zona verda.

Un parc o jardí al cor del poble és realment necessari, però en aquest cas concret hi juga un paper de primer ordre l'especulació amb els preus del terreny: hi ha molts altres llocs onnes podria fer aquesta zona verda, a can Freixes, per exemple, on ja hi ha una pinada que ni tan sols caldria tocar. Però a les classes capitalistes els interessa molt més de fer pisos en aquest bosquet que no pas de conservar-lo com a jardí per a esplaí de tot el poble. I llavors, és clar, no se'ls ha acudit cap millor solució que fer-la en una barriada habitada, en gran part per classes populars que no tenen cap possibilitat de fer pressió sobre l'Ajuntament. D'aquesta manera, els seus senyors, totalment deseparats, hauran d'anar-se'n, i en compensació rebran unes indemnitzacions que per ser moltes representaran un bon sacrifici per a les butxaques de tot el poble però, que, per als expropiats seran unes sumes miserables i simplement simbòliques. (Així i tot, s'han hagut de sentir de l'Ajuntament frases com "vosotros no aceptáis el magnífico cesto de peras de oro que os ofrecemos"). Després de l'expropiació a què són sotmesos encara se'ls tracta de desagradits !!.

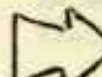
Aquest és un altre cas de l'explotació de les classes capitalistes, dominants, que valent-se dels seus lacais -els funcionaris de l'Estat i de l'Ajuntament - destrossen el paisatge de Sant Just per treure'n un profit econòmic particular suculent, i les despeses de les expropiacions les fan pagar el poble, tan aclaparat pels impostos municipals i de totes menes.

NO A LES EXPROPIACIONS QUE NOMÉS BENEFICIEN EL CAPITALISME

VOLEM ZONES VERDES PERÒ A CÀRREC DELS ORGANISMES PÚBLICS (QUE PROU DINERS QUE ENS HAN ANAT PRESENT FINS ARA).

NO ACCEPTEM DE PAGAR UNES OBRES QUE CORRESPONEN A LES AUTORITATS

EXPRESSEM, EN TOTES LES FORMES POSSIBLES, LA NOSTRA PROTESTA DAVANT AQUEST ABÚS DE LES CLASSES DOMINANTS I DELS SEUS LACAIS.

J.R.C.

CONTRA LA SELECTIVITAT

Un any més, la selectivitat cau sobre els estudiants de ¹OU per a impedir a un gran nombre de nosaltres l'entrada a la Universitat.

Aquesta mesura no ens pot estranyar perquè forma part de la política classista del Règim, necessària per assegurar la seva continuïtat.

Pel seu "desarrollo", la dictadura vol dirigir-nos vers un ensenyament tècnic que li resultarà més productiu.

Ara, als problemes de la selectivitat se sumen els dels altres sectors de l'ensenyament: PUN en vaga, clausura d'universitats, BUP...

En una situació com aquesta, extensible a la quasi totalitat de sectors de l'Estat espanyol, cal, més que mai, que els estudiants ens unim per defensar els nostres interessos i els de les classes populars contra la Dictadura.

Lluitem tots contra la selectivitat:

- ➡ BOICOT ALS EXAMENS DE SELECTIVITAT !!
- ➡ VAGA GENERAL DE VINT- I- QUATRE HORES EN TOT L'ENSENYAMENT.
- ➡ Solidaritat dels professors: demanem L'APROVAT GENERAL.
- ➡ DIMISSIÓ DELS TRIBUNALS DE SELECTIVITAT.

★ Solidaritat de les organitzacions obreres i populars!!

NO A LA SELECTIVITAT!! NO A LA DICTADURA!! ENSENYAMENT POPULAR CATALÀ!!

maig-juny 75

Comitè de batxillers de

J.R.C.

(Joventuts Revolucionàries Catalanes)

6, 7, 8, PER ELS DRETS JUVENILS I LA RUP-TURA DEMOCRÀTICA

12 CONTRA LES MESURES ECONÒMIQUES I PER UN SINDICAT OBRER DELS PAÏSOS CATALANS.

El cinquè aniversari de la creació de l'Assemblea de Catalunya, s'ha de convertir en un motiu idoni per la concienciació i mobilització dels joves de les classes populars catalanes contra les seves opressions específiques i per la ruptura democràtica.

Amb respecte a la vaga general convocada pel dia 12, hem de tenir present que cal convertir-la en un moment de lluita que no resti tan sols com una exclusiva demostració de força per aconseguir unes concessions. Si no que ha de portar com a resultat conquestes irreversibles per la classe treballadora i en particular pel jove treballador. Uns dels mitjans imprescindibles per aquestes conquestes, és, la construcció d'un sindicat únic, de classe i nacional als Països Catalans.

Està clar, doncs, que per al moviment de la joventut, això es concreta en:

- rebre igual salari per igual treball
- rebre un ensenyament popular i català
- autogestió dels centres de joves
- disposar lliurement del nostre cos
- instaurar les llibertats democràtiques al exèrcit

Aquestes conquestes sols seran aconseguibles quant tots els detinguts per defensar els interessos dels joves i de les classes populars en general siguin posats en llibertat, a la vegada que siguin jutjats els que han actuat com instrument de repressió contra el poble. Mobilitzar-se doncs, per els drets juvenils, és mobilitzar-se per la ruptura democràtica.

PELS DRETS JUVENILS
PER LA DISSOLUCIÓ DELS COSSOS REPRESSIUS
PER L'AMNISTIA SENSE EXCLUSIONS
CONTRA LA MONARQUIA
PER UNS GOVERNS PROVISIONALS DELS PAÏSOS CATALANS

1177

LLIBERTATS NACIONS OPRIMIDES
VISQUIN ELS PAÏSOS CATALANS LLIURES
I SOCIALISTES

J.R.C.

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

JOVENTUTS REVOLUCIONÀRIES CATALANES

11 setembre 76

31

Països Catalans

**AMNISTIA
TOTAL**

LLUITA AMB LES J.R.C.
(Joventuts Revolucionàries Catalanes)